

47.

STOCKHOLMS STAD	
Kommunstyrelsen	
KF/KS Kansli	
Ink.	2008 -05- 15
Dnr:	303 - 1336 / 2008
Till:	2 III

Motion om en ny inriktning för Stockholms miljöarbete

I den här motionen vill den socialdemokratiska kommunfullmäktigegruppen presentera ett förslag till nytag för Stockholms miljöarbete. Det finns mycket på miljöområdet att vara stolt över i Stockholm, men det finns också skäl till självkritik och omprövning.

Få politikområden genomgår så snabb utveckling som miljöområdet. Det beror på flera faktorer. Dels handlar det om områdets tekniska natur; i takt med att forskning och teknikutveckling går framåt förändras också synen på vad som är möjligt och önskvärt. Dels handlar det om att frågan blir allt mer brännande när människans inverkan på natur och miljö blir mer känd och oomtvistad, samtidigt som de tänkbara konsekvenserna av denna påverkan når allt större proportioner.

Dessutom innebär en allt mer utvecklade konsumtion och produktion i allt större delar av världen nya utmaningar. Om en livsstil av stor konsumtion och förbrukning inte förblir ett privilegium för delar av västvärlden, utan får en global spridning, innebär det stora utmaningar, inte endast för de länder som nu genomgår stora förändringar, utan också för oss som då måste göra det samma. År 1980 deltog knappt en miljard människor av jordens befolkning i produktion av varor av olika slag. År 2005 deltog enligt beräkningar knappt tre miljarder människor. Det visar vilken kraft i produktionsresurser och därmed ökat utbud som skett de senaste åren.

I själva verket reser dessa globala förändringar – teknikutveckling, den ökade medvetenheten om miljöhotens allvar, samt den accelererande resursförbrukningen – en rad frågor som fordrar ett svar. Vi väljer att anta den utmaningen och att se det som en historisk möjlighet för oss att utveckla vårt samhälle och samtidigt visa solidaritet, både globalt och med kommande generationer.

Kommunens roll

Sverige är unikt genom den starka ställning som den lokala styrelsen - och därmed den lokala politiken - har. Det kommunala självstyret, kommunens beskattningsrätt och långtgående befogenheter inom en rad områden innebär både stora möjligheter och ett stort ansvar.

Ser man tillbaka på historien så har kommunerna varit pådrivande och ansvarat för en rad av de viktigaste samhällsförändringarna och innovationerna inom samhällsbyggandet. Allt från Stockholmsmodellen – där mark köptes in för att

möjliggöra regionens utveckling och erbjuda möjlighet till fritid och rekreation för stockholmarna – över fjärrvärmeutbyggnaden i hela landet till utvecklingen av vatten- och avloppssystemet i Stockholm som möjliggjorde saneringen av sjöar och vattendrag.

Utvecklingen de senaste decennierna har stärkt kommunens ställning och därmed det kommunala ansvaret och de kommunala möjligheterna. Det är därför rimligt att kommunen tar sig an uppgiften att formulera framtidens utmaningar och söka svaren på tidens frågor.

En rad frågor kan dock inte lösas inom en enskild kommun. En rad viktiga miljöfrågor är till sin natur angelägenheter för hela regioner. Infrastrukturen i en del av en region kan vara avgörande för framkomligheten i en helt annan del av regionen. De föroreningar som släpps ut uppströms är av naturliga skäl ett större problem nerströms. Det krävs då en politisk nivå som kan förena en lokal förankring med ett perspektiv som kan omfatta en hel region och som förmår göra nödvändiga prioriteringar.

Ett sätt att markera miljöfrågans centrala roll i staden skulle vara att genomföra ett "miljöfullmäktige". Genom att genomföra ett kommunfullmäktigesammanträde som är ägnat miljöfrågan skulle bredden i frågeställningarna kunna manifesteras på ett tydligt sätt. Vår mening är att alla kommunens verksamheter är berörda av miljö- och klimatfrågorna.

Sammantaget vill vi framhålla vikten av två saker:

- Den kommunala nivån måste själv driva och leda utvecklingen av miljöpolitiken – kommunen kan inte enbart luta sig mot staten.
- Den kommunala kompetensen innebär stora möjligheter – med dessa möjligheter följer också ett ansvar.

Vår kommun

Stockholm har alla fördelar och alla utmaningar som kommer av att staden är tät och utgör regioncentrum för en växande region. Med en tät struktur finns förutsättningar för skalfördelar, effektivt resursutnyttjande och en hög grad av gemensamma lösningar.

Men en tät stadsstruktur i ett regioncentrum innebär också utmaningar för den biologiska mångfalden och brist på utrymme. Den stora mängden mänskliga aktiviteter kan dessutom innebära stora påfrestningar på en begränsad yta i form av partikelbildning, buller och andra emissioner. Problemen med partikelbildning

är inte heller begränsade till biltrafiken. Också i tunnelbanan finns stora utmaningar på detta område.

För oss är det självklart att Stockholm ska använda sina fördelar för att kunna möta sina utmaningar. Vi kan inte komma framåt lika snabbt på alla områden, men vi kan göra långt mer än idag.

Miljöpåverkan finns inom i princip alla verksamheter och alla verksamhetsområden. Utmaningen är att på ett naturligt sätt, inom alla områden, få till stånd en medvetenhet om verksamhetens miljöpåverkan och en kraft att påverka utvecklingen till det bättre.

Ofta finns ingen konflikt mellan målet om en god miljö och andra viktiga mål. Men ibland uppkommer de trots allt. När målkonflikter uppkommer måste det finnas en kompetens i staden som kan göra en rimlig avvägning. Idag finns inte det.

Enligt oss krävs en fundamental förändring av kommunens angreppssätt. Vi väljer att formulera det i ett par punkter:

- Det krävs en central kompetens i staden för att kunna driva våra miljömål strategiskt och kunna väga miljömål mot andra mål.
- Det krävs ett tydligt uppdrag och tillräckliga resurser inom alla kommunens reguljära verksamhetsområden för att uppnå våra miljömål.

Våra utmaningar

Som största kommun i landet bör Stockholm visa vägen mot ett uthålligt samhällsbygge. Stockholm har här en stolt historia att bygga vidare på.

Idag lutar sig kommunen i allt för stor utsträckning mot statliga regleringar och målsättningar. Med kommunernas starka ställning i Sverige är det dock ofta utvecklingen i kommunerna som bestämmer och sätter gränser för vad staten kan sätta upp för mål och vilka regleringar som är realistiska.

Stockholm bör förhålla sig till statliga målsättningar och regleringar, men bör också göra en självständig bedömning av vad som är önskvärt och möjligt. På så sätt kan vi både förbättra vår egen livsmiljö, visa en väg för andra kommuner och skapa förutsättningar för mer ambitiösa åtaganden på statlig nivå.

Inte inom något område får de administrativa gränserna en så praktisk roll som inom miljöpolitiken. Det handlar trots allt om vårt vatten, vår luft, vår livsmiljö, vår hälsa och våra gemensamma resurser. Det finns ingen självklar hemvist för ett

sådant ansvar utan den som kan åstadkomma ett resultat bör göra det. Och vi är övertygade om att Stockholm kan mer.

Under den förra mandatperioden genomfördes en rad satsningar och insatser inom ramen för den så kallade "Miljömiljarden". Exempelvis byggde staden bort breddavlopp, systematiserade och tillgängliggjorde kunskaper i databaser, etablerade internationellt samarbete kring klimatfrågan, genomförde förebyggande arbete i kampanjform och sanerade så kallade "hot spots". Idag ser vi att detta har haft en stor betydelse för miljöarbetet i staden. Både genom de insatser som faktiskt gjordes, men också i form av kunskapsuppbyggnad, metodutveckling och etablerandet av nya arbetssätt. Miljömiljarden utgjorde också ett utmärkt verktyg för att förankra miljöperspektivet i stadens olika verksamheter. Miljömiljarden var en angelägenhet för hela staden.

Ett annat sätt att arbeta för att etablera miljö- och klimatperspektivet i staden och bryta de etablerade sektorsgränserna är det lokala Agenda 21- arbetet. Genom att utgå från sambandet mellan ekonomisk, social och ekologisk hållbarhet kan det lokala Agenda 21- arbetet fungera som både ett känslspröt för kommunen och som en väg in för medborgare och andra intressenter i lokalsamhället.

Vårt klimat

Stockholm har som en välplanerad tät stadsbebyggelse särskilda förutsättningar att bidra till en minskning av utsläppen av klimatgaser. Stockholm har både förutsättningar och en skyldighet att visa vägen för andra när det gäller teknik, innovationer, planering och samhällsbyggande som minskar belastningen på vår gemensamma miljö.

Tyvärr har dessa möjligheter inte kunnat prövas förutsättningslöst då den moderatledda majoriteten i Stockholm valt att styra vilka ambitionsnivåer som ska utredas i arbetet med underlaget till stadens Växthusgasprogram. Där låstes ambitionerna till 3,0 och 3,5 ton per invånare. Med anledning av detta har vi inte kunskap om vad andra alternativ skulle innebära.

Vi anser att det i dagsläget är möjligt och realistiskt att verka för en minskning till 2,5 ton per invånare.

Det är också angeläget att genomföra ett systematiskt arbete i staden för att förebygga eventuella kriser till följd av klimatförändringarna. Därför bör en kommission för att förebygga kriser i Stockholm inrättas.

Mot denna bakgrund anser vi följande:

- En förutsättningslös utredning om vad som krävs för att minska utsläppen av klimatgaser bör göras, där scenarier som 2,0 ton och 2,5 ton per invånare ingår.
- Stockholm bör parallellt med denna utredning arbeta fram ett nytt Växthusgasprogram med en minskning till 2,5 ton per invånare som arbetshypotes.
- En kommission för att förebygga kriser i Stockholm bör inrättas.

Vår luft

Stockholm har överlag en relativt god luftkvalitet. Vi kan dock komma längre. Fortfarande blir stockholmare sjuka, dör, eller på andra sätt drabbas av brister i luftkvaliteten. Brister som vi borde kunna komma till rätta med. Givetvis är utsläppen av klimatgaser den viktigaste frågan. Men många andra frågor behöver också uppmärksammas.

Ett av de största och mest omdiskuterade problemen är dem som kommer av att relativt stora partiklar fyller luften, andas in och sedan irriterar luftvägar och lungor. Dessa partikelhalter varierar över tiden och halterna i luften beror av en rad faktorer, som gaturummets utformning och bakgrundshalter som kommer med vinden från andra platser. Även partikelhalterna i tunnelbanans tunnelsystem är en stor hälsorisk och måste åtgärdas.

Men det starkaste sambandet är med biltrafiken och användandet av dubbdäck. Partikelhalterna når sin högsta nivå under de sena vintermånaderna, när dubbdäcken river upp asfalten. Det är samtidigt väl känt att de flesta resor med bilar i Stockholm knappast behöver några dubbdäck. Det finns avancerade alternativa vinterdäck, utan dubbar, och gatorna har sällan ett sådant väglag att dubbar behövs. Vi ser därför gärna en reglering på detta område på sikt, kombinerat med ekonomiska styrmedel i närtid. I bästa fall kan en kombination av olika åtgärder stimulera fram ett agerande från Stockholms trafikanter som gör att tvångsmedel inte behöver användas.

Det finns också goda skäl att i övrigt främja en så utsläppsnål trafik som möjligt. En rad utsläpp till luft sker från trafiken. Det strategiskt viktigaste är enligt oss att främja kollektivtrafikens utveckling - både till lands och till sjöss -, att försöka minska den tunga lastbilstrafiken genom miljödifferenterad kilometerskatt, samt att tillgängliggöra förnyelsebara och miljövänliga drivmedel genom att de erbjuds på fler tankstationer med olika biobränslen. En av de största olägenheterna i Stockholms stad är dessutom Bromma flygplats. Så länge flygplatsen finns kvar bör krav ställas från stadens sida på att de plan som lyfter och landar på flygplatsen använder de miljövänligaste bränslena och teknikerna. Luftfartsverket måste följa internationella överenskommelser och regler, men markägaren Stockholm kan ställa krav på Luftfartsverket.

Mot denna bakgrund anser vi följande:

- Stockholm bör initiera utformandet av ekonomiska styrmedel för att komma till rätta med partikelhalterna i luften som främst kommer från dubbdäck, sandning och saltning. I första hand en utredning i statlig regi, så att systemet kan få en generell utformning.
- Stockholm bör verka för en miljödifferenterad kilometerskatt på tung trafik.
- Stockholm bör ställa krav på ökat utbud av alternativa bränslen på tankstationerna.
- Stockholm bör ställa krav på Luftfartsverket så att de plan som lyfter och landar på Bromma flygplats använder de miljövänligaste bränslena och teknikerna.

Våra vatten

Stockholm öppnade sitt första reningsverk på 1930-talet. Sedan dess har verksamheten hela tiden byggts ut och förbättrats. Vi stockholmare och de som besöker oss kan bada mitt i stan, eller ute i vår unika skärgård. Stockholm har en internationellt erkänd position som ett föredöme i vattenvårdsfrågor. Stockholm Water Prize – vattnets Nobelpris – är en eftertraktad utmärkelse för forskare och andra engagerade i vattenfrågor världen över.

Det här är naturligtvis ingen tillfällighet. Det är resultatet av en målmedveten och långsiktig politik. Men nu tycks många vilja överge denna framgångsrika politik på vattenområdet. Vi stockholmare står inför ett val.

Vi kan antingen driva verksamheten i Stockholm Vatten till så absolut låg kostnad som möjligt och inte göra något utöver de krav som myndigheter och domstolar ställer på verksamheten. Det är inriktningen idag.

Eller så kan vi driva verksamheten i Stockholm Vatten effektivt, men med sikten inställt på framtida generationers krav. Arbeta aktivt med utveckling och samarbeta med våra grannar runt Östersjön.

Vi anser att det är en självklarhet att vi ska satsa på att ha en modern vattenhantering som siktar på att nästa generation stockholmare ska ha en lika bra och till och med bättre vatten- och avloppshantering än vi har idag.

För att möjliggöra en sådan framåtsyftande politik krävs det givetvis att staden behåller de redskap man utvecklat och som är nödvändiga för stockholmarnas vattenförsörjning och avloppshantering. En nedrustning, partiell avveckling och

utförsäljning av Stockholm Vatten AB och dess verksamheter bör under inga omständigheter ske.

Även båttrafiken till och från Stockholm har stor miljöpåverkan. Här är det viktigt att lågsavlig olja används samt att elanslutning vid kaj, av fartyg i linjetrafik, sker i så stor omfattning som möjligt.

Mot denna bakgrund anser vi följande:

- Stockholm bör återgå till förebyggande underhåll, i motsats till avhjälpande, i avlopps nätet.
- Stockholm Vatten bör återinföra förebyggande arbete, i form av informationsinsatser och liknande, för att förbättra vattenkvaliteten genom att minska tillförseln av substanser och material som det är svårt att ta om hand i reningen.
- Stockholm Vatten bör åter ta emot skolklasser i sina anläggningar i syfte att väcka intresse och öka kunskapen om hur vi kan värna vattenkvaliteten i Stockholm.
- Stockholm bör verka för att samtliga rederier som i linjetrafik angör hamnlägen i Stockholm enbart använder lågsavlig olja samt redovisar planer för elanslutning av fartyg vid kaj.

Vårt avfall

Det är allmänt känt att avfallshanteringen är en både svåra och angelägen fråga att lösa på ett framsynt sätt i en tätbebyggd kommun som Stockholm. Den självklara utgångspunkten ska vara EU:s avfallshierarki och dess målsättning om minsta möjliga resursförbrukning och miljöbelastning. Det är också allmänt känt att de återvinningsstationer som tjänar som insamlingsställen inom ramen för producentansvaret är en ständig källa till frustration, nedskräpning och gränsdragningstvister rörande ansvaret.

Vi vill vända på perspektivet och se avfallet som en tillgång. Genom smarta lösningar och en effektiv återvinning så ökar vi tillgången på eftertraktade material och minskar den ansträngning på vår jord som vårt samhälle idag utgör. Det förutsätter dock att vi är nytänkande och ser utmaningen som en möjlighet – inte ett hinder.

En möjlighet för att lösa återvinningen och avfallshanteringen i den täta stenstaden skulle vara att pröva möjligheten att successivt bygga ut ett system med stationär sopsug. Staden har redan en mängd ledningstunnlar och i praktiken finns ett välutvecklat system för infrastruktur under jord i Stockholm. I samband med ledningsarbeten bör ett sådant system kunna byggas ut. Det måste givetvis kostnadsberäknas och prövas. Det bör ske.

Mot denna bakgrund anser vi följande:

- Stockholm bör utreda på vilket sätt taxesystemet för renhållningsverksamheten bör vara utformat för att minimera miljöbelastningen.
- Stockholm bör ta fram en konkret tidsplan och kostnadsanalys för nedgrävning av återvinningsstationerna i samverkan med materialbolagen.
- Om det inte är möjligt bör en annan lösning av insamlingen arbetas fram med utgångspunkten att systemet ska vara tydligt, begripligt, funktionellt och långsiktigt.
- Stockholm bör pröva möjligheten att lösa problemet med återvinning och avfallshantering i den täta stenstaden genom stationärt sopsugssystem i ledningstunnlarna.
- Insamling av matavfall från storhushåll bör öka från dagens 6% till minst 50% och användas för produktion av biogas.

Våra fastigheter

Fastigheterna är en av nyckelfrågorna när vi diskuterar en miljövänlig stad. Tyvärr minskar i rask takt stadens fastighetsinnehav, utan närmare konsekvensanalys. Därmed minskar kommunens möjligheter att göra insatser, liksom övriga fastighetsmarknadens tillgång till en långsiktig aktör som kan skapa förutsättningar, och en beredskap på marknaden, för nödvändiga miljöfrämjande åtgärder.

Inom stadens fastighetsförvaltning pågår sedan länge en rad viktiga åtgärder för att göra fastighetsbeståndet mer långsiktigt hållbart. Vi anser dock att man bör gå längre. Staden borde också kunna utgöra en resurs som genom sina insatser har spridningseffekter på övriga samhället. Ingen har någon glädje av en kommun som leker ”fastighetshaj”, eller att samhället skapar orimliga förväntningar och ställer orimliga krav på vad privata vinstdrivande företag kan göra för samhällsnyttan.

Mot denna bakgrund anser vi följande:

- Stockholm bör öka takten och höja ambitionerna vad gäller energieffektiviseringar.
- Stockholms fastighetsförvaltande bolag och förvaltningar bör ta fram koncept för anpassning av fastigheter för fastighetsnära källsortering som också aktivt kan erbjudas och spridas till privata fastighetsägare, särskilt bostadsrättsföreningar.
- Om inte en omfattande fastighetsnära källsortering kan uppnås på frivillig väg bör lagstiftning övervägas.

Vår konsumtion

Vi anser att kommunen aktivt ska använda sin konsumtion för att påverka marknaden. Som stor aktör kan kommunen driva fram förändringar som sedan kan underlätta för andra aktörer att kunna göra de val de önskar.

Upphandlingslagstiftningen är idag inte utformad för att påverka det enskilda företaget och uppmuntra företag som behandlar människor rättvist eller är miljövänliga. Konkurrensneutraliteten är i fokus. Det är viktigt. Tyvärr begränsar det den offentliga konsumtionens möjlighet att använda marknaden för att uppnå gemensamma mål. Det innebär i förlängningen att företag som är beredda att göra insatser och anstränga sig för att uppnå olika angelägna mål i samhället missgynnas av den offentliga konsumtionen. Det är inte rimligt.

Med allt mer av den offentliga produktionen i privat regi så växer den offentliga konsumtionens betydelse och den måste då också utvecklas. Annars minskar samhällets förutsättningar att förverkliga gemensamma mål, något som i sin tur innebär ett demokratiskt underskott.

Mot denna bakgrund anser vi följande:

- Stockholm bör driva på för att upphandlingslagstiftningen ska utvecklas i syfte att göra offentlig upphandling till ett fungerande styrinstrument för att uppnå samhällliga mål.
- Stockholm bör återinföra miljömål och sociala mål i stadens policydokument för upphandling.
- Stockholm bör ställa miljökrav och sociala krav vid stadens upphandlingar.
- Stockholm bör ansöka om att bli en Fair Trade City

Vår stadsmiljö

Vår konsumtion är inte bara storskalig. Den vardagliga småkonsumtionen har stor betydelse och märks, inte bara i en resursåtgång och ökad förpackningsmängd, utan också i form av överfulla papperskorgar, skräp på gatorna och kvarlämnade förpackningar. Till vardags är det kommunen som får bära ansvaret för detta. När en medborgare blir upprörd över en kvarlämnad McDonalds- påse på trottoaren så riktas inte ilskan mot den som ätit innehållet eller den som säljer förpackningarna utan mot kommunen som inte kom dit fort nog och plockade upp den.

Det kan tyckas irrationellt, men kommunen har enligt oss ett ansvar. Inte för att ha tagit dit påsen, eller för att inte ha tagit den därifrån, men för att möta frustrationen hos dem som vill leva i, och känna stolthet över, en ren och vacker stad.

Enligt oss är ansvaret tredelat. Medborgarna har givetvis ett ansvar för sitt eget agerande. Får vi inte bukt med tendensen till ökad nedskräpning kan vi aldrig få en ren och vacker stad. Företagen och näringsidkarna har också ett ansvar. Många verksamheter förutsätter att produkten konsumeras någon annanstans och förutsätter också en produktion och distribution av förpackningar. Idag finns tyvärr få skäl för de berörda näringsidkarna att se detta som ett problem. Till sist har kommunen ett ansvar för att få till stånd attitydförändringar och hitta ett system där vi inte har att stillatigande se en vacker och inbjudande stad förvandlas till en skräpig och nedsolkad stadsmiljö. Idag är det i praktiken bara kommunen och medborgarna som får ta ansvar för att det inte fungerar. Kommunen som måste städa och möta medborgarnas frustration. Medborgarna som får sin närmiljö nedskräpad.

Mot denna bakgrund anser vi följande:

- Stockholm bör verka för ett system med ett verksamhetsansvar för de näringar vars verksamhet producerar mest skräp.
- Stockholm bör inrätta ett pris för att uppmuntra positiva exempel.

Byggnad och planering

Planeringen bör utgå från att ett växande Stockholm måste planeras på ett sätt som minimerar miljöbelastning och samtidigt medger en utveckling av staden. Vi anser därför att en rad principer är viktiga vid planeringen av framtidens Stockholm. Bland annat att ny bebyggelse i första hand sker på redan exploaterad mark, i anslutning till befintlig bebyggelse och i lägen som har bra förutsättningar för kollektivtrafik, att Stockholms gröna kilar ska värnas samt en ökad blandning av olika funktioner - bostäder, service, arbetsplatser, med mera - i stadsdelarna.

Vid sidan om det bör vi även tänka på nya stadsutvecklingsområden, den enskilda fastighetens innehåll och själva byggprocessen. Vid planeringen av nya områden ska minimal miljöbelastning vara målet. Den enskilda fastigheten ska också uppfylla högt ställda miljökrav, vara energisnål, giftfri, mm. Till sist bör vi bidra till en resurseffektiv och miljövänlig byggprocess. Ett sätt kan vara att ställa krav på resursanvändningsplaner i byggprojekt. Det skulle kunna leda till en mer genomtänkt byggprocess.

För energiförsörjningen bör staden fortsätta verka för en kraftig andel fjärrvärme. I detta syfte bör staden verka för att den privata monopolisten anpassar anslutningsavgifterna så att det blir attraktivt att ansluta till nätet. Energiproduktionen ska också vara så miljövänlig som möjligt. Av detta skäl bör exempelvis kolkraftverket i energihamnen successivt trappa ner användningen av fossila bränslen och gå över till förnyelsebara. Det bör kunna ske till 2015.

Mot denna bakgrund anser vi följande:

- Stockholm bör ställa krav på miljöanpassat byggande i planprocessen.
- Stockholm bör ställa krav på miljöanpassat byggande vid byggande på stadens mark.
- Stockholm ska premiera kollektivtrafikens utveckling, både till land och till sjöss.
- Stockholm bör underlätta och främja gång, cykling, bilpooler och samordnade varutransporter.
- Stockholm bör ställa krav på resursanvändningsplaner vid byggande på stadens mark.
- Stockholm bör ställa krav på att gemensamma resursanvändningsplaner i stadsutvecklingsområden.
- Stockholm bör verka för utbyggnad av fjärrvärmenätet i staden, både vid nybyggnation och i befintlig bebyggelse.
- Stockholm bör tillsammans med Fortum Värme ta fram ett gemensamt program för utbyggnad av fjärrvärmen till hela staden och utveckla samarbetet med kraftvärmebolag i övriga Stockholmsregionen för en bättre regional försörjning.
- Stockholm bör verka för att användningen av fossila bränslen i Värtaverken upphör till 2015.

YRKANDEN

Med hänvisning till ovanstående yrkar vi

- att Stockholm utökar resurser och den centrala kompetensen i staden, både på miljö- och hälsoskyddsnämnden och stadsledningskontoret för att utveckla miljöarbetet.
- att Stockholm genomför en förutsättningslös utredning om vad som krävs för att minska utsläppen av klimatgaser, där scenarier som 2,0 ton och 2,5 ton per invånare ingår
- att Stockholm påbörjar arbetet med ett nytt Växthusgasprogram där målsättningen 2,5 ton per invånare är målnivå.
- att Stockholm inrättar en kommission för att förebygga kriser
- att Stockholm hemställer hos regeringen om att en statlig utredning tillsätts för att utforma ekonomiska styrmedel i syfte att komma till rätta med för höga partikelhalter i luften.
- att Stockholm verkar för en miljödifferenterad kilometerskatt på tung trafik.
- att Stockholm ställer krav på Luftfartsverket så att de ser till att plan som lyfter och landar på Bromma flygplats använder de miljövänligaste bränslena och teknikerna.
- att Stockholm återgår till förebyggande underhåll, i motsats till avhjälpande, i avloppsnätet, återinför förebyggande informationsinsatser och liknande för att förbättra vattenkvaliteten samt åter tar emot skolklasser - och andra - i sina anläggningar i syfte att väcka intresse och öka kunskapen om hur vi kan värna vattenkvaliteten i Stockholm.
- att Stockholm vidtar åtgärder för att samtliga rederier som i linjetrafik angör hamnlägen i Stockholm enbart använder lågsvavlig olja samt redovisar planer för elanslutning av fartyg vid kaj
- att Stockholm bör utreda på vilket sätt taxesystemet för renhållningsverksamheten bör vara utformat för att minimera miljöbelastningen.

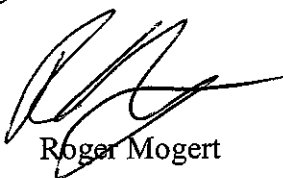
- att Stockholm bör ta fram en konkret tidsplan och kostnadsanalys för nedgrävning av återvinningsstationerna, och om det inte är möjligt föreslå en annan lösning som är tydlig, begriplig, funktionell och långsiktig.
- att Stockholm prövar möjligheten att lösa problemet med återvinning och avfallshantering i den täta stenstaden genom att ett stationärt sopsugssystem successivt byggs ut i ledningstunnlarna.
- att Stockholm hemställer hos regeringen om, och verkar för, en ny utformning av producentansvaret som innebär att mer resurser tillgängliggörs inom systemet
- att Insamlingen av matavfall från storhushåll höjs från dagens 6% till minst 50% och att stadens Miljöprogram också revideras i enlighet med detta.
- att Stockholm utvecklar en handlingsplan för utvecklingen av fastighetsnära källsortering med krav på lagstiftning som slutgiltig möjlighet.
- att Stockholm hemställer hos regeringen om att upphandlingslagstiftningen ska utvecklas i syfte att göra offentlig upphandling till ett fungerande styrinstrument för att uppnå samhällseliga mål.
- att Stockholm återinför kravet på miljömål och social mål i stadens policydokument för upphandling.
- att Stockholm beslutar om att på nytt ansöka om att bli en Fairtrade City
- att Stockholm verkar för ett verksamhetsansvar för de näringar vars verksamhet producerar mest skräp.
- att Stockholm inrättar ett pris för att uppmuntra positiva insatser för en bättre stadsmiljö och mindre nedskräpning.
- att Stockholm ska återinföra programmet för miljöanpassat byggande och ställa krav på miljöanpassat byggande i planprocessen och vid byggande på stadens mark.
- att Stockholm främjar gång, cykling, bilpooler och samordnade varutransporter inom staden.

- att Stockholm ska ställa krav på resursanvändningsplaner vid byggande på stadens mark.
- att Stockholm tillsammans med Fortum Värme ta fram ett gemensamt program för utbyggnad av fjärrvärme till hela staden och samarbete med kraftvärmebolag i övriga Stockholmsregionen, samt ett system för prissättning som möjliggör detta.
- att Stockholm verkar för en nedtrappning av användningen av fossila bränslen i Värtaverken med mål om en nollnivå till 2015.

Stockholm den 12 maj 2008

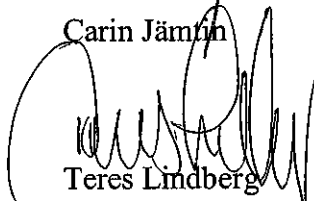
Carin Jämtin

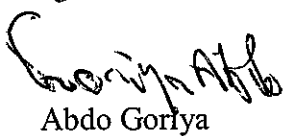
Roger Mogert

Berit Kruse

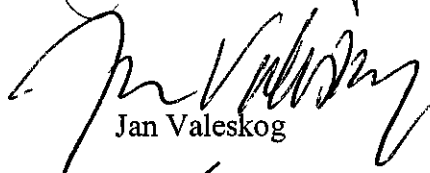
Teres Lindberg

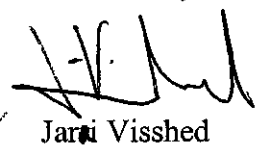
Abdo Goriya

Py Börjesson

Jan Valeskog

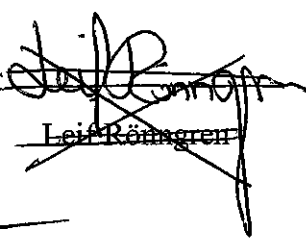
Jari Vissed

Mirja Raihä Järvinen

Tomas Radin

Leif Rönngren

Elisabeth Brandt Ygeman

Malte Sigmalm